

► senhandel in Kopenhagen uit te buiten', zegt Otzen. 'Voor zakenlui is het onethisch om in de wapenproductie te investeren. Zijn investeringen in het milieu van prostitutie en mensenhandel dan niet even onethisch?'

UITGEBUIT DOOR MAMA'S

De nacht is nog jong. Voorlopig zien we alleen Oost-Europese vrouwen op straat. 'Vroeger hadden we alleen Deense prostituees', vertelt Otzen. 'Dat veranderde met de val van de Berlijnse Muur. In 1997 zagen we plots meisjes uit het Oostblok én hun pooiers op straat. Deense meisjes hebben geen pooiers: de Deense wet verbiedt pooierschap. Eerst was er maar een handvol, daarna werden de aantallen groter. In maart 2004 kwamen de eerste Afrikaanse meisjes. Ze streken hier met een hele groep neer. In augustus 2004 gebeurde hetzelfde in de Noorse hoofdstad Oslo. De Afrikaanse meisjes vielen op omdat ze nogal agressief klanten ronselen.'

De meisjes worden volgens Otzen gerekruteerd door vrouwelijke Afrikaanse pooiers — de zogenaamde mama's —, die ook de opbrengsten ophalen. De mama's zijn prostituees die zich hebben opgewerkt en op hun beurt meisjes uitbuiten. 'Er is een link tussen de mama's in Kopenhagen en die in Oslo', zegt Otzen. 'Op dit moment werken er 88 Afrikaanse meisjes op straat. Ze zijn hoofdzakelijk afkomstig uit Nigeria. Nogal wat van die meisjes zijn slachtoffers van mensenhandel. Vaak komen ze met valse papieren via Italië en Spanje Europa binnen. Voor de trip naar Europa en de valse papieren moeten ze aan mensenhandelaars in Nigeria grote bedragen afbetalen. Ze rijden zich vast in de prostitutie. Een deel van hen raakt hier nooit meer uit.'

Dorrit Otzen trekt haar kap stevig over haar hoofd. We willen het reilen en zeilen in *Nonstop Bio Cinerotic* van dichtbij nagaan. De winkel blijkt volgestouwd met pornovideo's die kunnen worden gekocht en gehuurd. De exploitatie van een videobioscoop is volgens de jaarverslagen de belangrijkste activiteit van Trois A Deux. De deur naast de balie geeft toegang tot gangen die leiden naar acht kleine en drie grote privékamers, waar klanten tegen betaling de video's kunnen bekijken. De kleine kamers zijn eigenlijk vieze hokjes, met een tv-toestel, een fauteuil, een toiletrol en een vuilnisbak. Een tweede deur in de video-shop geeft tegen betaling van 45 kronen (6 euro) toegang tot een toplessbar waar klanten zichzelf tegen extra fooien op 'special acts' kunnen trakteren. Voor 100 kronen (13 euro) kan de klant bijvoorbeeld een 'Labrelarve' bestellen en snoep zuigen uit de vagi-

na van een van de barmeisjes. Dat staat te lezen op een Deense website. Andere 'special acts', zoals een 'Bodytequila' en een 'Speciel Bodytequila' (sic) zijn nog iets duurder (200 en 300 kronen), maar de prijzen kunnen variëren.

de toplessbar terwijl we terug naar buiten stappen.

ONDERGEDOKEN IN KOPENHAGEN

'Zodra ik genoeg geld heb, keer ik naar mijn land terug', zegt Joyce (schuilnaam),

Guy Paquot:

'Ik heb onmiddellijk ontslag genomen'

WAT DOET EEN GERENOMMEERD ZAKENMAN ALS GUY PAQUOT OP PERSOONLIJKE TITEL IN DE ROSSE BUURT IN KOPENHAGEN? KNACK VROEG HEM OM UITLEG.

In 1985 hebt u samen met Leif Byrgesen en Richard Dawids in Denemarken het bedrijf Trois A Deux opgericht?

GUY PAQUOT: Nee, dat is anders verlopen. Richard Dawids was in die tijd bestuurder van Surongo nv in België. Ik had toen nood aan een bestuurder voor het toenmalige Patpaq, het bedrijf dat ik heb opgericht om mijn persoonlijke zaken te beheren. Ik heb toen aan Richard Dawids gevraagd of hij bestuurder zou worden. Hij heeft me gevraagd of ik bestuurder zou worden in zijn bedrijf, zonder er geld in te investeren. Ik heb toen ingestemd onder het motto: jij bewijst mij een dienst, ik bewijs jou een dienst. Ik wist dat het een videoshop was, dat is alles. Vorig jaar heb ik gehoord dat de zaken niet helemaal overeenstemmen met de persoon die ik ben. En ik heb mijn ontslag gegeven. Ogenblikkelijk! De dag zelf heb ik me uit die zaak teruggetrokken.

Wanneer hebt u vernomen dat er een probleem was?

PAQUOT: Eind vorig jaar. In oktober? November? Toen ik heb vernomen dat het niet om gewone video's ging, wou ik geen moment langer bij dit avontuur betrokken zijn.

U was niet op de hoogte van wat er in Cinerotic gebeurde?

PAQUOT: Nee! Dat begrijpt u...

Volgens de Deense pers is Cinerotic

Terwijl we drie kwartier het videoaanbod in de shop bestuderen, komen vier Afrikaanse meisjes elk vergezeld van een man de zaak binnen. De man betaalt telkens 90 kronen (12 euro) aan de balie en gaat met het meisje naar een van de hokjes. Een kwartier later komen ze telkens weer buiten. Het is een continu komen en gaan. De zaken draaien vlot. '30 kroner and I show you my pussy', schreeuwt een barmeisje in

een etablissement dat kamertjes verhuurt aan prostituees?

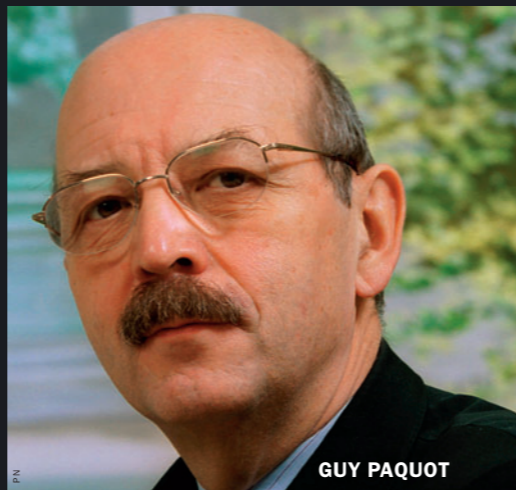
PAQUOT: Ja, dat heb ik gehoord. Richard Dawids zegt dat het niet het geval is.

De kamertjes worden ook gebruikt door slachtoffers van mensenhandel die gedwongen zijn zich te prostitueren?

PAQUOT: Dat weet ik niet. U weet er meer van dan ik. Ik weet dat in video-shops af en toe films te vinden zijn die een beetje 'heet' zijn. Dat vind je overal. Toen ik hoorde wat er exact gebeurde, wou ik er niets mee te maken hebben.

Bent u er nooit een kijkje gaan nemen?

PAQUOT: Helemaal in het begin. Toen was het in orde.

GUY PAQUOT

een van de Afrikaanse meisjes in gebroken Engels. Voor 400 kronen (54 euro) is ze bereid te praten. 'Ja, ik ga met klanten naar Cinerotic. Nee, ik doe deze job niet graag. Maar ik kan niet anders: ik heb geen arbeidskaart. Mijn familie weet niet wat ik hier doe.'

Joyce is erg op haar hoede en karig met antwoorden. 'Verbaast het je dat zoveel Afrikaanse meisjes hier in de prostitutie zitten?' antwoordt ze op de vraag of er manieren zijn

Richard Dawids:
'Er gebeuren geen illegale dingen'

WAT DOET/DEED RICHARD DAWIDS, TOT VOOR KORT BESTUURDER VAN DE BEURSGENOTEERDE HOLDING COMPAGNIE DU BOIS SAUVAGE, IN EEN DEENSE PORNOCINEMA DIE KAMERTJES VERHUURT AAN NIGERIAANSE SEKSSLAVINNEN?

'Ik heb de Deense nationaliteit', zegt Richard Dawids. 'Toen ik Denemarken verlaten had, vroeg een vriend me om hulp. Leif Byrgesen zat in financiële moeilijkheden. Ik heb hem financieel geholpen. En zo heb ik Trois A Deux opgericht. Dat was geheel een privézaak. We hebben deze investering onlangs van de hand gedaan. We zijn hier geen aandeelhouder meer in.'

Richard Dawids ontkent dat de pornobioscoop Nonstop Bio Cinerotic kamertjes verhuurt aan prostituees: 'Dat is absoluut niet waar. Maar het is niet uit te sluiten dat iemand het daar doet. Als iemand beslist er binnen te gaan, kunnen we dat niet controleren. Maar het is onder permanente controle van de politie. Al vele jaren.' Dawids is er al evenmin van op de hoogte dat sommige prostituees het slachtoffer

zijn van mensenhandel: 'Dat weten we niet. We kunnen de mensen niet controleren die binnenkomen. We kunnen hun paspoort of identiteitskaart niet vragen.' Richard Dawids zegt de investering van de hand te hebben gedaan omdat de cijfers van Trois A Deux niet florissant zijn: 'Ik ben er zo lang in gebleven, omdat Leif Byrgesen een oude vriend is. We hebben de zaak niet opgevolgd. Hij was zaakvoerder.'

Toch heeft Dawids alle jaarverslagen ondertekend? Richard Dawids: 'Dat moet ook, volgens de wet. Alles is clean, alles is correct verlopen. Er is geen zwart geld. Er gebeuren geen illegale dingen. Mijn vennootschap Maagen heeft eveneens de investering in Denemarken afgestoten. Toen we begrepen wat er aan de hand was, hebben we afstand genomen.'

Ridder Guy Paquot, lid van de haute finance, was bestuurder van een pornobioscoop waar meisjes worden misbruikt.

om de komst van zoveel Nigeriaanse meisjes te stoppen. 'In Nigeria is een handvol mensen ontzettend rijk en machtig, de rest van de bevolking is er heel arm. Zolang daar niets aan verandert, zullen er meisjes in de prostitutie terechtkomen.' Maar hoe ze precies in Kopenhagen is beland, wil ze nadrukkelijk niet kwijt.

Rose (schuilnaam) komt wel met haar verhaal naar buiten sinds ze in het voorjaar van 2006 het prostitutie-milieu in Kopenhagen is ontvlucht. Ze deed in de Deense pers en naar eigen zeggen ook aan Interpol ont-hullingen over haar ervaringen met Nigeriaanse mensenhandelaars en de Afrikaanse mama's bij wie ze in Italië en Kopenhagen

onder dwang als prostituee heeft gewerkt. De Deense journalisten Jens Høvsgaard, Thomas Saehl en Ulrik Dahlin tekenden haar ervaringen op in het gereputeerde Deense vakbondsmagazine *3F*. Haar verhaal leidde naar Cinerotic en de Belgische 'connectie' van Trois A Deux.

'Ik leef nu een jaar ondergedoken in Kopenhagen', zegt Rose. 'Ik ging op de loop omdat ik het niet langer aankon. Het was een nachtmerrie. In juli 2005 kwam ik in Kopenhagen terecht. Elke nacht moest ik de straat op om bij de mama die ons controleerde geld op tafel te leggen. Onafgebroken, zeven dagen per week. Als we geen geld binnenbrachten, werden we geslagen, mishandeld

en verkracht. De mama trok er zich weinig van aan waar we precies werkten. Zoals veel andere meisjes ging ik met de mannen vaak naar Cinerotic. De plek is populair omdat de kamertjes er redelijk goedkoop zijn. De mannen moeten er maar 90 kronen betalen. Voor die prijs kunnen we kort, vijftien minuten, gebruik maken van een klein kamertje. Sommige mannen halen hun neus op voor de vieze hokjes. Ze betalen liever meer in een hotel. In februari 2006 ben ik weggevlucht. Ik ontmoette Christian (schuilnaam), een Deense man die zich om mijn lot bekomert. Sindsdien leef ik ondergedoken, met gevaar voor mijn en zijn leven. Omdat hij bereid is mij te helpen, riskeert Christian twee jaar cel.'

KINDERMEID OP HAKKEN

Rose heeft grote moeite om te vertellen hoe het was om in een netwerk van mensenhandelaars verstrikt te raken. Ze spreekt niet alleen gebrekkig Engels, vertellen over haar ervaringen doet pijn. 'In Nigeria leefde ik bij mijn tante omdat mijn moeder te arm was om voor mijn opvoeding in te staan', zegt Rose. 'Toen ik twintig was, wou mijn tante me uithuwelijken. Ik zag dat niet zitten, liep weg en kwam in de handen van mensenhandelaars terecht. Ze sloten me op in een huis in de buurt van Benin waar ook andere meisjes woonden. Ik werd er geslagen en verkracht. Na een aantal maanden ging het samen met twee andere meisjes met het vliegtuig naar Italië. In Nigeria was me verteld dat ik in Europa als kindermid in een gezin aan de slag kon. Maar er was geen baby in het huis waar ik terechtkwam. Wel